

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ministeren tilkendegav jo her, at man ikke alene vil undlade at tvangsudsende folk, som er udsat for en personlig trussel, men også når der bare er tale om en generel trussel. Så der er i hvert fald, som jeg hører det, lidt uenighed mellem det, fru Birthe Rønn Hornbech siger, og det, ministeren siger. Og med hensyn til det, som ministeren også tilkendegav, at der ikke bliver sendt nogen ud, som kan risikere forfølgelse eller tortur, så har vi jo en række eksempler på, at folk, som det en sjælden gang er lykkedes at flygte én gang til, faktisk har været udsat for tortur.

Vi har også haft historien om den irakiske asylsøger, som var blevet afvist, som var udsat for tortur, hvortil ministerens kommentar var, at for de penge, der var brugt på hans sagsbehandling, kunne man brødføde en landsby i Afrika, tror jeg, det var.

Men det, jeg egentlig også godt lige vil spørge fru Birthe Rønn Hornbech om, og det synes jeg var interessant, er, at fru Birthe Rønn Hornbech synes, at det er vigtigt med en humanitær indsats i nærområdet i forbindelse med en krig. Det kunne jeg godt tænke mig at høre noget om, for det er jo noget af det, vi har efterlyst i forbindelse med Iraksituationen, nemlig hvad det er for en humanitær indsats, regeringen egentlig har tænkt sig at gøre. Den synes vi i hvert fald er meget svær at få øje på.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er glad for, at fru Birthe Rønn Hornbech er glad for, at der også er politikere, der agerer med hjertet og har hjertet på rette sted. Nu er hjertets rette sted som sagt til venstre, ikke partiet Venstre.

Jeg har aldrig givet udtryk for, og jeg vil også meget advare imod, at man skulle begynde at lovgive ud fra, hvad man som person oplever i hverdagen. Det ville blive noget uoverskueligt. Så jeg har ingen intentioner om at foreslå, at man skulle lave en særlig lov for nogle bestemte befolkningsgrupper.

Jeg håber så sandelig, og SF vil altid have den holdning, at grupper, som er i den samme situation som irakerne, skal have den samme behandling, det er ikke, fordi der tilfældigvis er tale om afviste irakiske asylsøgere. Hvis det er tilsvarende situationer fra andre lande, skal de behandles fuldstændig ens. Det er faktisk det, vi

giver udtryk for, når vi også gerne vil diskutere menneskesyn.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Så vidt jeg ved, sidder hjertet ikke helt til venstre, men faktisk lidt inde mod midten. På den anden side er jeg helt enig med den ordfører, der har været heroppe for at sige, at det ikke bare er de hjertevarme følelser, der her skal gøre sig gældende. Man må bruge sin fornuft og prøve at finde ud af på forhånd, hvordan vi vil reagere i det øjeblik, vi er i nogle bestemte situationer.

For nogle år siden var vi i den situation, at kovoalbanere strømede ind over grænsen. Vi havde ikke forholdt os til det på forhånd, og derfor kom vi til at lave en særlov, fordi vi ikke havde anden måde at håndtere problemet på. Vores asylsystem var ved at bryde sammen, og folk stod her i landet. Vi havde ingen lovgivning til at tage hånd om det, og af hensyn til fru Birthe Rønn Hornbech – det tør jeg godt sige – endte det med, at vi alle sammen accepterede ikke at kalde det en særlov, men en nødlov, for det kunne fru Birthe Rønn Hornbech gå med til.

Jeg vil spørge fru Birthe Rønn Hornbech: For at undgå det, er det så ikke på tide nu, at vi søger for at lade fornuften råde og får lavet et generelt kapitel i udlændingeloven, som forholder sig til virkeligheden – altså forholder sig til, hvad vi skal gøre i det øjeblik, folk står her i landet og vi ikke har mandskab til at behandle ansøgningerne om asyl?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech for at svare.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det med anatomien var næsten synd, hvis hjertet altså ligger inde mod midten. I 1905 gik De Radikale jo til venstre for Venstre, man lad det nu ligge. Vi skal ikke vurdere hinanden på den måde.

Men sådan som dette beslutningsforslag er formuleret, er det jo en særlov, vil jeg sige til hr. Ole Sohn. Vi kan altså ikke komme dertil – og det er så også et svar til fru Elsebeth Gerner Nielsen – at krigsramte, der rejser til Danmark i ly af en krig, skal ind under hele det system med opholdstilladelser, som vi har i udlændingeloven. Det lader sig ikke gøre. Det er en humanitær nødsituation, som man er nødt til at klare i